

יגאל אלון נפגש בחשאי בשווייץ עם נציגים של ממשלת ברית-המועצות

שכן תנאי ראשון לאותה שליחות היה, כי הפגישה תתקיים בסוד כמס.

כך ירד סגן ראש ממשלת-ישראל מן המטוס שהביאו לציריך, שווייץ. הצוות הרפואי והקליניקה הוכנו למענו מראש, והניתוח — בסך-הכל טיפול קל, שאינו פוגע בכושרו של סגן ראש הממשלה — בוצע בהצלחה.

אך סגן ראש ממשלת-ישראל לא שב לישראל. גם לא אחרי שהתאושש. הוא המתין לפגישה שהיתה הגורם האמיתי לנסיעתו. הוא גם המתין כדי לוודא ששום סקרן אינו דוחף את אפו לענייניו, וכדי שכל העולם יראה בו אך ורק מחלים, הנמצא בשווייץ למטרות רפואיות פרטיות.

רק אז התקיימה הפגישה. שלושה שלי-חיים רוסיים הגיעו לעיר שבה הוא התארח, ולאחר שנקבעה השעה המדוייקת — הם נפגשו.

היתה זו פגישה „להבהרת כוונות“. הרוסיים הסבירו בגילוי-לב ליגאל אלון מהן מטרות מדיניותם הנוכחית במרחב, לא הותירו כל ספק כי אין בכוונתם לפגוע בקיומה של מדינת-ישראל. אבל הם גם הבהירו שלא ירשו המשך המצב הקיים.

מטיבעם של סודות כאלה, שאי-אפשר לגלות את כל פרטיהם. גם עתה, כאשר מסיר „העולם הזה“ את הלוט מעצם קיום המיפגש, אין הוא רשאי לגלות את פרטיו.

אפשר לציין רק את העיקר: כי בישיבה זו הובהר, שהרוסיים תיאמו את מהלכיהם הקרובים עם האמריקאים, וכי הם הפעילו — ויפעילו להבא — על נשיא מצריים את הלחץ הדרוש כדי לוודא שסוף-סוף יוכלו יחסי ישראל-מצריים לעלות על הדרך המובילה לדו-קיום בשלום.

יגאל השתכנע, והתוצאה הורגשה בישיבות הממשלה ובנאומו ההיסטורי בכנסת.

ואם דרוש עוד חומר למחשבה:

מה עומד מאחורי הכרזותיו הנישנות וחוזרות של משה דיין, כי הוא משוכנע שאין ברית-המועצות מעוניינת לחסל את מדינת-ישראל?

סגן ראש הממשלה אלון

מה גרם לשינוי הגדול בעמדתו של יגאל אלון, לגבי הסדר השלום?

כיצד הפך בן-לילה מפקד הפלמ"ח לש-עבר ממתחרה של משה דיין על כתר הנץ הנוקשה לפרקליט הנלהב והמובהק ביותר של תוכנית רוג'רס?

מדוע נשכחו הדיבורים על „תוכנית-אלון“ המבקשת לספח חלקים גדולים מביקעת הירדן ועוד אי-אלה שטחים? ההסדר נעוץ באחד הסודות הכמוסים ביותר של המדיניות הישראלית.

והוא: שיגאל אלון קיים פגישה חשאית עם ממשלת רשמית מברית-המועצות. שבאה במיוחד ממוסקבה כדי להבהיר לסגן ראש ממשלת-ישראל מה הן כוונותיו האמיתיות של הקרמלין, עד כמה מוכנים הרוסיים להסתכן במעורבות שלהם במצריים, ואיפה הגבול שהם מציבים לעצמם בסיכון ביטחונה וקיומה של מדינת-ישראל.

והנה הפרטים מאחורי פגישה דראמטית זו:

נקודת-המוצא היא אותה הודעה רשמית מלפני חמישה שבועות, כי סגן ראש הממשלה יצא לניתוח בפניו בשווייץ.

לא היתה זו הפעם הראשונה שיגאל אלון עבר טיפול רפואי בשרירי הצד השמאלי של פניו. אלא שתמיד נשמר טיפול זה בסוד. בגלל סודיות זו גרם הפעם אלון לבהלה, כאשר הופיע בכנס של מפלגת-העבודה בתל-אביב, ופניו מעוותים בצורה מדהימה. הציבור, שלא ידע דבר על פגם זה בשרירי-הפנים, הוכה בהלם למראה צילומיו של סגן ראש הממשלה. גם אחרי אותה תדהמה, לא באה שום הודעה רשמית מלישכתו של אלון כדי להסביר את המצב.

והנה, הפעם, נמסר מראש בולטיין רפואי. ממבט ראשון, נראה הדבר טבעי. יכול היה כל אזרח לחשוב: „עכשיו למד אלון את הלקח. במקום לתת לשמועות לפרוח, הוא מודיע מראש על ניתוח.“

ייתכן ששיקול זה אומנם עמד מאחורי ההחלטה לפרסם הודעה רשמית. אבל עתה ברור, כי היה זה רק מניע חלקי. שכן, קל היה להסתיר את הניתוח, מאחר

ונערך בחו"ל. אלון יכול היה פשוט לנסוע, להישאר שם עד שיתאושש מן הטיפול, ולחזור ארצה כששוב אין על פניו סימן. לישכתו יכלה להודיע, למשל, שהוא יצא לטפל בעניינים מדיניים.

אלא שזה בדיוק מה שיגאל אלון לא רצה שלישכתו תודיע. להיפך: הוא רצה שלישכתו תודיע כל דבר — רק לא שהוא יצא בשליחות מדינית.